

Tâm Sự Mùa Vu Lan 2024

Các bạn thân mến,

Tháng 7 âm lịch, mùa báo hiếu, trời Âu bên này vẫn còn mùa hè nắng nóng...nhưng gió tháng 7 lọt qua khung cửa sổ mỗi sáng sớm mang theo một chút hơi thu, những sợi gió nhỏ nhẹ nhàng hoang hoải mang theo vài chiếc lá vàng bên hiên nhà, cái lạnh dễ chịu khiến hai tay tôi ôm lên ngực, nằm cong như con tôm để được rúc đầu vào lòng Má như ngày xưa... Giọng ca quen thuộc của ca sĩ KL vang lên xóa tan cái tĩnh lặng của buổi sáng tinh mơ: *"Một bông hồng cho em/ Một bông hồng cho anh/ Và một bông hồng cho những ai đang còn Mẹ/ Đang còn Mẹ để lòng vui sướng hơn/ Rủi mai này Mẹ hiền có mất đi/ Như đóa hoa không mặt trời/ Như trẻ thơ không nụ cười/ Ngỡ đời mình không lớn khôn thêm/ Như bầu trời thiếu ánh sao đêm..."*. Tháng 7, mùa Vu Lan báo hiếu lại về rồi đó, Má biết không...và cả Ba biết không...

Bên nhà, mùa Vu Lan đến với từng cơn mưa ngâu dầm nhòa trong làn sương lệt. Bởi có lẽ, Vu Lan này chúng con lại cài hai hoa hồng trắng, cảm giác thiếu hơi ấm tình Má hơn một năm nay xen lẫn giọt nước mắt kẻ mồ côi Ba Má làm tim con đau nhói...

"Vu lan đến bao trái tim thổn thức

Vu lan về hoa đạo nở thơm hương

Vu lan ơi ! nét đẹp thật chơn thường" (ST)

Tôi được dạy: *"Tâm hiếu là tâm Phật, đạo hiếu là đạo Phật"* – *"Điều thiện tối cao là chí hiếu, điều ác cùng cực là bất hiếu"* (Kinh Nhân Nhục). Ôn sâu của ba má vượt thời gian, không gì có thể đo lường tính đếm được, trọng ân cao cả đối với con không có gì hơn, ví như trời cao bề rộng bao la thăm thăm vô bờ bến, mười trọng ân của ba má đối với chúng con không thể nào dùng lời để nói hết.

"Ngất trời chín chữ cù lao

Trời cao đất rộng minh minh

*Trọng ân dưỡng dục xiết bao nghĩa
tình*

*Cũng không sánh nổi thâm tình mẹ –
cha." (ST)*

Tình thương bao la của ba má luôn là dòng nhựa sống mãnh liệt cháy rục lòng các con, cái tình ấy luôn có mặt một cách sâu lắng trong tâm thức con, và cái cảm xúc ấy luôn thâm lắng theo từng bước chân của con trên muôn nẻo đường đời.

*“Đất mênh mông không đong đầy tình Trời mênh mông mặt đất rộng bao la
mẹ. Đã che chở cho đời con ấm áp!!!...”*
Trời cao vời khó sánh đặng ơn cha. (ST)

Thật là đúng như thế, vì diều như thế đó, đất tuy mênh mông cũng không thể đong được tình má, trời cao lồng lộng cũng không thể nào sánh đặng ơn ba, hai bậc sinh thành đã vì các con mà đồng cảm đương đầu với mọi gian khó của cuộc đời, không so đo tính toán, đêm ngày vất vả cũng chỉ vì mong cho các con có cuộc sống an lành hạnh phúc. Các con có mặt trên cõi đời này là nhờ vào tình cha huyết mẹ và tình thương bao la khôn kể siết này.

Viết đến đây, tôi chợt thấy lòng mình dâng lên một mối thương cảm cho những ai mồ côi cha mẹ từ thuở nhỏ. Tôi hiểu và thấm làm sao về câu nói thường nghe: *“...trong cuộc sống không có hạnh phúc nào lớn hơn hạnh phúc còn cha còn mẹ và không bất hạnh nào lớn hơn trẻ mồ côi...”* Những ai mồ côi ba má từ thuở nhỏ mới thấy thấm thía nỗi bơ vơ vô vàn, không có má bên cạnh ai lo bú mớm, tắm rửa ẵm bồng chăm sóc con khôn lớn? Không có ba bên cạnh ai lo tảo tần làm việc kiếm tiền nuôi nấng dạy dỗ chúng ta?

*“Cha mẹ là đại dương vô tận Cho con vị ngọt những ngày ấu thơ
Con chỉ là con sóng nhỏ lăn tăn Mẹ giành đỉnh núi mây mờ
Mẹ sống cả bạc đầu dang đôi cánh Cho con đường rộng bây giờ con
Lúc giông về cha áp ủ cho con. đi.”(ST)*

Cha giành hết mọi đắng cay

Công ơn sinh thành dưỡng dục của ba má chẳng ngôn từ nào có thể diễn đạt đủ đây. Đến một ngày nào đó, các con của ba má vươn mình lớn lên, từ biệt gia đình để theo con đường mình chọn ...Đôi khi các con quên rằng: “Gia tài lớn nhất” mà mỗi người con không cần cố gắng kiếm tìm luôn “đầy ắp” bên mình! Đừng bao giờ than nghèo khi ta còn có ba có má, vì cái nghèo đáng sợ nhất trên đời là nghèo tình yêu thương bao la của ba má. Vậy mà khi gặp ba má mỗi ngày, ít ai có thể nói ra được những lời yêu thương, rồi lại trách ba má quá nghiêm khắc, không hiểu được con cái... Lúc đó, người con muốn lớn thật nhanh để thoát khỏi sự quản lý của gia đình, để không phải nghe má ba cảm rằm suốt ngày....Nhưng tất cả sẽ thay đổi khi chúng ta trở thành những bậc làm ba làm má. Ngoài những người may mắn khi nhận ra giá trị của lời yêu thương kịp lúc, cũng có những giọt nước mắt tiếc nuối khi ba má đã không còn, khi bồi hồi nhớ về ba, về má như muốn tìm lại chút dư âm của ngày xưa ấy, của những ngày tuổi thơ êm đềm mà khi đó ta cảm thấy ba má quá phiền, nói nhiều và luôn cảm đoán. Nhưng khi lớn lên để đi học xa, để kiếm sống thì ai cũng

ngậm ngùi nhận ra chỉ có cơm má nấu là vừa ăn vừa cười ríu rít như chim trong tổ ấm, còn cơm người là cả mồ hôi, nước mắt chát đắng, kèm theo những tính toán.

Chị em tôi thiệt sự đã được Ba Má chăm lo, dạy dỗ cho đến lúc trưởng thành, đây là phước phần to lớn của gia đình, vậy mà chị em tôi cũng rất hoang mang, buồn thân tủi phận một khi phải tìm hình bóng hai đấng sinh thành trong lòng hai bàn tay phải và trái, nhận thức và ý thức son sắt là ba má **vẫn còn đây**, có mặt cho từng đứa con, khuyên bảo, chõ che đàn con trong những lúc mưa to gió lớn trên đường đời...

Mùa Hiếu Hạnh lại về, trong con sống lại những cảm xúc thật êm đềm thân thương về những ngày xưa có ba má kề bên, ba má đã cho chúng con hiện diện trên cõi đời, để một lần điểm phúc được làm con người.

Cách đây mấy hôm, cậu em trai tôi có gửi qua mạng mời gia đình tôi thưởng thức món hủ tiếu mì, món ăn mà má hay nấu cho cả nhà buổi sáng cuối tuần, nước mì ngọt ngào từ chân heo và hải sản. Nhìn hình tô mì cậu em nấu giống má ngày xưa mà nước mắt tôi chảy dài... Vị ngọt ngào đang đọng trong miệng, bờ môi... Má ơi! có sự tiếp nối của má trong các con...

Đến chùa dự lễ Vu Lan, mỗi người chúng ta được cài một bông hồng lên ngực thật gần trái tim, cánh hoa mơ hồ rung nhẹ theo nhịp đập, để cảm nhận rõ hơn bao giờ hết: Mỗi người chỉ có một gia đình, mất đi khó có thể có lại. Riêng tôi, biết rằng, những ai còn má sẽ được cài lên ngực một bông hồng đỏ thắm, những ai không còn má sẽ phải cài lên ngực một bông hồng màu trắng, nhưng tôi vẫn muốn dối mình để không phải thừa nhận một sự thật xót xa: Má không còn nữa, và chị em tôi đã thật sự mồ côi gần hai năm rồi... và tôi lau những giọt lệ trên má để mỉm cười thật tươi khi cài hai bông hồng đỏ thắm trên ngực áo mình, để nghe thật rõ, thật sâu: “tim của Ba Má đang cùng đập chung một nhịp với tim của con...”

Nhìn những người con cài bông hồng đỏ thắm lên ngực mỗi mùa Vu Lan, ánh mắt rạng ngời hạnh phúc, tôi bỗng thèm đến cháy lòng được một buổi chiều nào đó, chạy về bên má, ngồi thật lâu, “*nhìn thật lâu và nói với mẹ rằng/ Mẹ ơi, mẹ có biết không/ Biết gì/ Biết là, biết là con thương mẹ không?*”, một lần thôi cũng đủ... Tiếng chuông chùa vang lên trong tâm tưởng, tôi quay về lại chính mình, ba má ở trong tim tôi, những lời dạy của má, tâm nguyện, hoài bão của ba, con sẽ cố gắng sống tốt để nối bước cả cuộc đời.

“Hoa dù trắng hay hồng đều ý nghĩa

Xin giữ mãi người ơi xin giữ mãi.”

Chỉ đơm nồng hương sắc thể Từ bi

(ST)

Cha mẹ còn hay cha mẹ mất đi

Dẫu sinh ly tử biệt, tạo hóa khó cưỡng cùng quy luật Vô Thường luôn có mặt, nhưng tôi tin ba má vẫn luôn hiện hữu trong tôi và luôn ở bên tôi, cùng con cháu trên mọi nẻo đi về.

Các bạn thân mến,

Đi chùa, nghe Pháp, đọc kinh, thực hành theo những lời Bụt dạy...sau bao nhiêu năm, tôi chợt nhận ra rằng: Ba Má tôi không phải là phật tử thuần thành, không thuộc kinh kệ nhiều, không biết nói Pháp...nhưng với tôi: ba má tôi đã luôn nói Pháp cho các con mình từ thuở lọt lòng, ba không nói Pháp cao siêu, nhưng ba luôn giãi dị dặn dò các con mình sống cho tử tế, sống tốt với mọi người, không vì lợi mình mà hại bất cứ người nào...còn má sẵn sàng giữ hai đứa cháu ngoại để con gái mình yên tâm lo chuyện công sở, mặc dù khi đó bà có hẹn đi chùa với chị em hàng xóm, và má đã ở nhà để chăm lo và nói Pháp bằng tất cả tình thương của mình dành cho các cháu. Ôi! Thật là vi diệu nhiệm mầu của các bậc làm Ba làm Má. Ba má của các bạn chắc chắn cũng như vậy thôi. Hạnh phúc dường nào! Và chúng ta, những người con, người cháu, sống đời tha phương cầu thực lâu nay có khi nào nghĩ đến những ngày được sống gần, được nghe Pháp đầy ắp tình thương lo lắng, và đạo làm người này không? Gia tài đó to lớn lắm!

Ngày lễ, tôi vẫn cài bông hoa đỏ thắm lên ngực áo, đóa hoa còn ướt đầm sương đêm, và sẽ thưa thắm: *“Ba Má ơi, con biết ơn và thương Ba Má nhiều lắm, biết ơn và thương luôn cả các chị em trong nhà, cũng như những bạn bè thân quen có mặt cho nhau bấy lâu”*. Tự nhiên thấy lòng mình thanh thản, đầu muện màng...

Tui xin được phép chép lại những dòng trong nguyệt san Giác Ngộ đăng vào năm 2008 với lòng biết ơn đã giúp tui sống sâu sắc hơn xưa: ***“...Ta hãy tôn vinh Mẹ, tôn vinh Cha trong trái tim. Bụt dạy: Vào thời không có Bụt ra đời thì thờ Cha thờ Mẹ cũng là thờ Bụt. Đây là điều tôi muốn nói với các bạn trẻ ở Việt Nam cũng như trên thế giới”***.

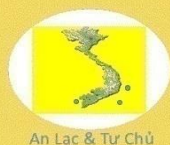
Mến chúc các bạn luôn bơi lội trong tình thương vô bờ cùng ba má, anh chị em, con cháu, họ hàng...và luôn cả với bạn bè thân quen cho trọn vẹn vị ngọt ngào của mùa Vu Lan mình còn có được.

Hiên trúc – Vu Lan 2024

Tâm Hải Đức

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 11000 TÁC PHẨM